

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Et udogmatisk Samlingsprogram for alle Tilhængere af økonomisk Demokrati og automatisk virkende Økonomi

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1946

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Et udogmatisk Samlingsprogram

for alle Tilhængere af
økonomisk Demokrati og automatisk virkende
Økonomi

*Særlig tilegnet Det radikale Venstre og
Danmarks Retsforbund*

Med den opstaaede Valutapukkel er Spørgsmaalet om Importrestriktionernes Opretholdelse i en længere Fremtid blevet aktuelt, og Tilhængerne af Kontorøkonomien vejrer Trumf for den Opfattelse, at en permanent Restriktionspolitik overfor Import og Prisdannelse vil være nødvendig for at holde Orden i Samfundsøkonomien. Denne Opfattelse bestyrkes af den Omstændighed, at Markedsøkonomiens Tilhængere staar splittet, og er uenige om, hvilke Foranstaltninger, der er nødvendige for at faa Kontorøkonomien afviklet og afløst af en Markedsøkonomi med fri Importret og fri Prisdannelse. Naar der er opstaaet en Valutapukkel, er Aarsagen den, at vi ikke har taget Konsekvensen af den os af Tyskerne paatvungne Forøgelse af Seddelmængden og dermed af Købeevnen i Forhold til Varemængden ved at sænke Kronekursen i samme Forhold. En Sænkning af Kronekursen, udover hvad et Fald i Eksportprisniveauet kan gøre berettiget for at hindre Deflation, vil imidlertid føre til Inflation og være en Uret mod Sparerne og Laangiverne, som allerede har tabt betydeligt ved den under Krigen skete Prisstigning, og den kan derfor ikke komme i Betragtning som Afløser af Importrestriktionerne. Nu da Udlandet standser Kreditgivning, og vi dermed er afskaaret fra at komme yderligere i Lommen paa Udlandet, kan Importbegrænsningen imidlertid ikke ophæves, uden at dette fører til Kronefald, medmindre vor Købekraft først beskæres gennem en Formindskelse af den cirkulerende Seddelmængde eller gennem en tvungen Opsparing eller ogsaa ved, at Produktionen forøges saa meget, at der bliver Varedækning for den udækkede Købekraft, som den for store Seddelmængde repræsenterer. Da det sikkert ikke er muligt at øge Produktionen tilstrækkeligt indenfor den nærmeste Tid, er der kun den Vej tilbage at kombinere en Produktionsforøgelse med en Formindskelse af Købekraften gennem en Indskrænkning af Seddelmængden og en for-

øget tvungen Opsparing i et saadant Omfang, at der tilvejebringes Balance mellem Import og Eksport. Kan Tvangsopsparingen formindske Købekraften tilstrækkeligt, maa denne foretrækkes for en Formindskelse af Seddelmængden, da denne kun formindsker Forbruget uden samtidigt at øge Opsparingen. En Forbrugsbegrænsning bør derimod ikke i det lange Løb foretages af et Importkontor, dels fordi dets Afgørelser altid vil være vilkaarlige, og dermed begrænser Udbudet af visse Varer for stærkt i Forhold til Befolkningens Efterspørgsel, hvilket giver de Mennesker, som importerer og producerer de Varer, som der bliver Knaphed paa, en Privatbeskatningsret overfor andre, og dels fordi det er urationelt at nedskære Forbruget og samtidig opretholde den samme Købekraft i Befolkningen, da det vil øge Spændingen mellem Vareudbud og Efterspørgsel, og derved drive Priserne i Vejret eller gøre en permanent Priskontrol nødvendig. Opgaven er derfor snarest muligt at faa den administrative Importbegrænsning afløst af et System, der sikrer automatisk Ligevægt paa Betalingsbalancen. Opgaven er omfattende, da Inddragelsen af den udækkede Købekraft, som maa ske enten gennem Beskatning eller Tvangsopsparing, sandsynligvis vil medføre Arbejdsløshed med mindre det monopolbundne Omkostningsniveau sprænges gennem en Ophævelse af de arbejdsfri Monopolindtægter. Og Arbejdsløshed kan ikke toleres. *Importbegrænsningens Afskaffelse har derfor Monopolindtægternes Ophævelse til Forudsætning*, idet det efter den udækkede Købekrafts Inddragelse og Importbegrænsningens og de administrativt ansatte Prisers Bortfald ikke vil være muligt at opretholde Balance mellem Udbud og Efterspørgsel af Arbejdskraft med mindre Monopolindtægterne ophæves, da det, at nogen kan tilegne sig en Pengeindtægt, der overstiger Indsatsen i Produktionen, under Forudsætning af fuld Beskæftigelse, vil medføre en permanent Stigning i Omkostningsniveauet og et tilsvarende Kronefald. Spørgsmaalet er imidlertid om Monopolindtægternes Ophævelse er tilstrækkeligt for at undgaa Arbejdsløshed. Paa Grund af Stordriften og de moderne Organisationsforhold er Omkostningsniveauet foruden at være monopolbundet tillige i nogen Grad stift. Denne Stivhed vil Ophævelsen af Monopolerne næppe kunne bryde, og en

Ophævelse af de almindelige Organisationsaftaler vil næppe være mulig. Stivheden i Omkostningsniveauet vil imidlertid føre til Arbejdsløshed under nedadgående Konjunkturer. For at hindre dette, maa Konjunkturerne beherskes ved at holde Indkomststrømmen i Samfundet konstant. Dette kræver fire Ting: at Staten fører en konjunkturudjævrende Budgetpolitik, at Nationalbanken faar det fulde Herredømme over Rente- og Kreditpolitikken, saaledes at de private Rentesaetser tvinges til at følge Diskontoen, om ikke paa anden Maade saa ved, at de store private Bankers øverste Ledelse underlægges et folkestyrende Organ valgt af Rigsdagen og de producerende Erhverv, at Pristallet paa Eksportvarerne holdes konstant gennem en bevægelig Kronekursansættelse og at Lønregulering efter Pristallet ophæves, da der ikke, naar Indkomststrømmen i Samfundet skal holdes konstant, kan ydes Kompensation for en Pristigning, som skyldes synkende Produktivitet eller foretages Lønsænkning i Forhold til den Prisedgang, som skyldes stigende Produktivitet, hvilket tillige vil berøve Lønarbejderne deres Andel af Fremskridtets Goder, i Fald indgaaede økonomiske Aftaler da vil blive overholdt, hvad ikke kan paaregnes, naar der er fuld Beskæftigelse. En saadan konjunkturbeherskende Politik vil kunne sikre et konstant Indkomstniveau, hvorved enhver Form for Inflation og Deflation udelukkes, idet man da for den samme Pengemængde altid vil kunne købe den samme Andel af de forhaandenværende Varer og Tjenesteydelser.

For at gøre den Periode, hvori Forbrugsbegrænsningen maa gælde i Forhold til det tilvante, saa kortvarig som mulig, vil det være af største Vigtighed at træffe vidtgaaende produktionsforøgende Foranstaltninger. Her træffer det sig saa heldigt, at det er de samme Midler, som kan hindre Arbejdsløshed, nemlig Ophævelse af Monopolindtægterne, Konjunkturudjævning og Indførelsen af et reelt Pengesystem, der borttager Sparernes Frygt for Inflation og Skyldnernes og Foretagernes Frygt for Deflation, der vil kunne faa revolutionerende produktionsforøgende Virkninger indenfor en kortere Aarrække, særlig hvis disse Foranstaltninger kombineres med en Skattepolitik, der ikke straffer Menneskenes produktive Egenskaber, saaledes som det nuværende Skattesystem gør det. Ophævelsen af Mono-

polindtægterne vil tillige fjerne det sociale Pres, som nu tvinger mange Smaafolk til at yde en betydelig produktiv Indsats for en ringe Løn. Det sociale Pres' Ophævelse vil hæve Lønnen for nævnte Kategori og derved fritage disse Folk for at deltage i Forbrugsnedgangen. Samtidig med, at Forbrugsbegrænsningen iværksættes, maa der tillige træffes Foranstaltninger, der værner de børnerige Familier mod at deltage forholdsvis mere i den almindelige Nedgang i Forbruget end Ikke-Forsørgerne. Det bør være et Barns Ret, at dets materielle Vilkaar ikke forringes, fordi der er flere Børn i samme Hjem. Det bør ogsaa være en Forsørgerret, at disses økonomiske Vilkaar ikke forringes i Forhold til Ikke-Forsørgerens, fordi de deltager i Forsørgelsen og Opdragelsen af den opvoksende Slægt. Og de Foranstaltninger, som i saa Henseende maa træffes, bør ikke tage Hensyn til Trangskriteriet, naar de arbejdsfri Indtægter samtidig ophæves.

De Krav der her stilles til en automatisk virkende Økonomi, d. v. s. en Økonomi, hvor det er Befolkningens Efterspørgsel, der bestemmer, hvad der skal produceres og importeres, og hvor Varepriserne ikke er administrativt ansat, men fremgaar af en Prisdannelsesproces som et Resultat af Udbud og Efterspørgsel er store, men mindre kan ikke gøre det, hvis Økonomien tillige skal være demokratisk, og det er den ikke medmindre Produktionens Udbytte fordeles efter den enkeltes Indsats i Samfundslivet, kun beskaaret af Udgiften til de kollektive Opgaver, Samfundet sætter sig.

Konklusionen af ovenstaaende drages i efterfølgende praktiske Forslag

1. Grundskylden ind og Prioritetsgælden ud.

Det mest effektive Middel til at faa Jorden — vort eneste Raastof — stærkt udnyttet og Produktionen forøget, vil være Indførelsen af fuld Grundskyld, fordi Grundskylden er en Afgift, der tages af Jorden i Forhold til dens Mulighed for at give Indtægt, og som skal betales uden Hensyn til Udnyttelsens Effektivitet, og netop derfor fremtvinger en effektiv Udnyttelse. Ved at Grundskylden tillige ophæver Jordens Handelsværdi og derved sænker

Ejendomspriserne og hæver Arbejdslønnen svarende til Renten af Jordens Købepris, bevirker, at Grundrenten forsvinder som arbejdsfri Indtægt for Privatpersoner. For at dette kan ske, maa Vurderingen være rigtig, hvad den nuværende Vurdering ikke kan siges at være, da den nu ansatte Grundværdi og Ejendomsskyld, i hvert Fald i Landdistrikterne, højst udgør 40% af Nøgenjordsværdien og Bygningsværdien. Ved Ophævelsen af Nøgenjordens Handelsværdi forsvinder en tilsvarende privat Formue, og derfor maa Vurderingen være rigtig, hvis Retfærdighed skal opnaas. Da det er Formueejerne, der besidder Jordmonopolet og de dermed følgende Rentekravsprivilegier, hvad bevises af, at mange driftige Skødeejere ikke engang faar det fulde Udbytte af deres Arbejde, bør det private Formuetab udlignes paa de bestaaende Formuer. Udligningen kan ske ved, at Skødeejerne (og Prioritetsejerne) ydes kontant Erstatning svarende til 20 Gange det Grundskyldsbeløb, Skødeejerne det første Aar skal svare. Udligningsydelsen til den enkelte Skøde- og Prioritetsejer bør dog ikke overstige 50,000 Kr., dels for at gøre den til Udligningen nødvendige Formueafgift overkommelig, og dels for at opnaa en saa radikal Ændring i Formuebesiddelsen som mulig, uden samtidig at indskrænke Antallet af Formuebesiddere, da en mindre, men udbredt Formuebesiddelse vil udgøre et betydeligt stabiliserende Element i Samfundet af stor Værdi. Udligningsydelsen til Skøde- og Prioritetsejerne ydes i Form af Statsobligationer bærende 4 Procent Rente. Disse Obligationer forrentes og amortiseres ved Indførelse af en Engangsafgift paa Formuebesiddelse.

Nu ansatte Formuer, der overstiger 50,000 Kr., med Tillæg af den Del af Brandforsikringssummen for Bohave, Juveler, Smykker og Kunstgenstande, der overstiger 20,000 Kr., men med Fradrag af den Del af Grundværdien, der overstiger 50,000 Kr. og den under Krigen skete Formuestigning, paalignes Engangsafgift efter stærkt stigende Skala. Naar Brandforsikringssummen foreslaas tillagt Formuen, er det med det Formaal at stille alle Formuer lige uden Hensyn til deres Anbringelse, og naar Grundværdien over 50,000 Kr. og den under Krigen skete Formuestigning foreslaas fradraget, er det fordi det i første Tilfælde vil være urimeligt, at der skal svares Afgift af en Formue, der forsvinder

og som der ikke ydes Erstatning for, og i det andet Tilfælde er den under Krigen skete Formuestigning allerede gennem den i Sommer vedtagne Lov paalagt Engangsafgift. Forudsætningen for, at en Udligning af Formuetabet ikke skal blive overvæltet paa den arbejdende Befolkning, er, at de til Udligningens Gennemførelse nødvendige Midler udskrives ved Paaligning af en Engangsskat paa de bestaaende Formuer, og ikke ved en Beskatning af den aarlige Formueafkastning, da en saadan kan overvæltet ved en Forhøjelse af Varepriserne, fordi Skatten paa den fremtidige Formueafkastning, naar Monopolerne ophæves, maa tages af arbejdsskabte Værdier. Igennem denne Varefordyrelse opstaar der en Beskyttelse for Ejerne af de bestaaende Formuer, der giver dem Mulighed for at overvælte Skatten paa Arbejde og Forbrug.

Ved at indføre fuld Grundskyld, kan de 2000 Herremænd — som besidder et Jordareal, hvis Grundværdi er omtrent dobbelt saa stor som 80,000 Husmænds, men til Trods for deres Jords bedre Beskaffenhed havde et Høstudbytte pr. ha i 1939, der kun udgjorde 75 Procent af Husmændenes — tvinges til at udnytte deres Jord lige saa intensivt som Husmændene eller lade Jorden udstykke. Grundskylden vil saaledes bevirke en stærk Stigning i Høstudbyttet og dermed i Eksporten.

Gennem Udligningen kan det private Formuetab, som Grundskylden bevirker, overvæltet paa de 640 Millionærer, som i Dag ejer omtrent Halvdelen af Landets skattepligtige Formue, og paa andre større Formuejere, som indkasserer arbejdsfri Indtægt i Kraft af den private Tilegnelse af Grundrenten, hvilken Tilegnelse er Hovedaarsagen til, at Danmarks samlede Gæld fra 1901 til 1939 steg med 1 Mill. Kr. om Dagen og Millionærernes Antal steg fra 3 til 640.

I det Omfang det skønnes nødvendigt at indskrænke den cirkulerende Seddelmængde anvendes Grundskyldens Provenu til Afdrag paa Statens Gæld til Nationalbanken. Ved Afdrag paa denne formindskes Købeevnen, og der frigøres Kapital til Udvidelse af Produktionsapparatet.

2. Flere og billigere Boliger.

Forudsætningen for, at Grundskyldens Virkninger kan slaa igennem, er, at der kan skaffes tilstrækkeligt af Byg-

ningsmaterialer. Der maa derfor indføres en Lovgivning, der *straks* bryder de monopolbundne Priser indenfor Byggebranchen og de Aftaler, der begrænser Produktionen. Vil Statens — eller bedre — Kooperationens Overtagelse af enkelte Virksomheder, f. Eks. Cementfusionen, her blive nødvendig, maa det kræves ved en eventuel Statsovertagelse, at de af Statsvirksomhederne producerede Varer sælges til en Pris, der dækker Omkostningerne, og at det Offentlige ikke faar Monopol paa Varernes Fremstilling, men paa lige Vilkaar maa optage Konkurrencen med Privatdriften.

Endvidere maa Byggelysten stimuleres ved, at al Skat paa Nybyggeri ophæves for bestandig. Det samme maa være Tilfældet med Bygninger opført under Krigen og Dyrtiden, for at disse kan blive økonomisk ligestillet med Nybyggeriet. Skatten paa de før Krigen opførte Bygninger, med Undtagelse af Skatter paa fremtidig udførte Forbedringer, er der næppe Grund til at ophæve, da Ejerne af disse har indkasseret en Inflationsgevinst ved den under Krigen skete Stigning i Bygningsværdierne.

I Overensstemmelse med Ligerettens Princip bør alt Nybyggeri desuden ligestilles med Hensyn til Opnaaelse af Tilskud og Rentefrihed; thi det er urimeligt, som det er bleven sagt, at Pigen fra Byen skal afgive en Del af sin Løn i Skat, for at hendes Kusine paa Landet kan faa Pengene til Hjælp til et nyt Landbrug. Med Monopolernes Ophævelse maa den Slags Særrettigheder falde, der giver Rentefrihed og Tilskud til noget Byggeri, men ikke til andet.

Teglværks- og Boligproduktionen maa tillige sikres den fornødne Arbejdskraft, hvis en saadan skulde mangle, ved, at Teglværksarbejderne ligestilles med Tørve- og Dræningsarbejdere i lønmæssige Vilkaar og ved, at Arbejdstiden indenfor alt udendørs Arbejde i Sommertiden forhøjes til 9 Timer daglig.

3. *Sæt Arbejdstempoet op — fjern Skatten paa Arbejdsindtægter.*

For at sætte Arbejdstempoet og Opsparingslysten op og dermed ogsaa Produktionen, maa de Skatteformer, som straffer Ihærdighed, Dygtighed og Sparsommelighed, falde.

Den vigtigste Ændring vil her være at ophæve Indkomstskatten paa Indkomster under 8000 Kr., og lade disse offentlige Indtægter dels afløse af Grundskylden og dels for Statsskattens Vedkommende af Forbrugsafgifter, herunder en kraftig Beskatning af den kulørte Litteratur med det Formaal, at faa den store Valutaudgift til Papir bragt væsentlig ned. Den kommunale Indkomstskat afløses af en Kopskat, paalignet alle Personer mellem 25 og 55 Aar. I Forbindelse hermed bør Staten overtage alle kommunale Udgifter, som Kommunerne ingen eller kun har ringe Indflydelse paa Størrelsen af, for at faa Kopskatten i de forskellige Kommuner saa ensartet som mulig.

Det er bleven hævdet, at de indirekte Skatter fordyrer Varene med indtil det dobbelte af Skattens Beløb, og derfor skulde virke mere varefordyrende end de direkte Skatter, og der henvises til, at f. Eks. Detailprisen paa Kaffe i Forhold til Importprisens Bevægelser fra 1913 til 1939 er steget betydeligt mere end hvad Skatten andrager. Dette er ogsaa rigtig, men Prisforskellen er ikke større end for ubeskattede Varer som f. Eks. Kul og Petroleum. Det skyldes, at de direkte Skatter, i Kraft af Prisaftalerne indenfor Importhandelen og indenfor de Erhverv, hvis Priser ikke bestemmes af udenlandsk Konkurrence, bliver overvæltet paa Varerne, og denne Varefordyrelse rammer alle Varer, medens Forbrugsafgifterne i mindre Grad rammer Livsfor nødenheder og Produktionsvarer. En Omlægning fra Indkomst- til Forbrugsbeskatning vil derfor ikke som almindelig antaget føre til en Forringelse af de mindrebemidlede Vilkaar, naar Monopoludbytningen samtidig ophæves. En Ophævelse af denne med samtidig Opretholdelse af Indkomstbeskatningen er i Modstrid med Kravet om Løn efter Indsats. Naar den fulde Konsekvens af dette Retssynspunkt ikke her er draget ved kun at foreslaa Indkomster under 8000 Kr. gjort skattefrie, er det dels fordi, der maa være Sikkerhed for, at alle arbejdsfrie Indtægter først ophæves og dels fordi, det nuværende Monopolsystem har bevirket, at nogle har kunnet faa en bedre Uddannelse end andre; en Forrettighed, som ikke straks ophæves med Ophævelse af den Monopoludbytning, som foregaar i Kraft af Jord- og Toldmonopolet, men hvis Værdi kan formindskes ved at gøre de mindre Indkomster skattefrie, idet de store Skatte-

ydere da faar betydelig forringet Mulighed for at kunne overvælde Skatten.

For at fremme Opsparingen ophæves den aarlige Formueskat paa Formuer under 50,000 Kr., ligesom Formuegrænsen for Opnaaelse af uafkortet Aldersrente og nydende Medlemsret i de statsanerkendte Sygekasser forhøjes til samme Beløb. Disse Foranstaltninger vil i Forbindelse med en Standsning af den Inflation, som den gældstiftende Monopoludbytning medfører, være effektive Midler til Opsparingens Fremme.

4. Tvangsopsparing.

Ugifte Personer under 25 Aar kan ikke paalignes Kopskat. I Stedet indføres en Tvangsopsparingslov, der bestemmer, at ugifte under 25 Aar aarligt skal opspare 50 Procent af den Del af Lønnen eller Indkomsten, som overstiger 500 Kr. plus Udgiften til Kost og Værelse. Denne Foranstaltning vil straks indskrænke Købeevnen, og efterhaanden medføre et Fald i Kapitalrenten og en Stigning i Grundrenten, samt give Ungdommen en opadstigende Linie i Livet og større Mulighed for Selvstartning af selvstændig Virksomhed.

5. Børnerente.

For at neutralisere Forbrugsbeskatningens Virkninger overfor de børnerige Familier og sikre Børnene Lighed i de Vilkaar, som bestemmes af Børneantallet i Hjemmet, og som en Samfundets Løn for den betydningsfulde folkebevarende Indsats, som ydes ved Forsørgelsen og Opdragelsen af den opvoksende Slægt, indføres en Børnerenteordning, der yder et aarligt Tilskud paa et vist Beløb pr. Barn for Børn under 15 Aar. Som Konsekvens heraf, maa de Børnetilskud, som nu ydes i Henhold til Arbejdsløsheds- og Aldersrentelovens Bestemmelser ophæves, og Tjenestemandsløven ændres saaledes, at samme Stilling giver samme Løn uden Hensyn til ægteskabelig Stilling eller Børneantal.

6. Fjern Privatbeskatningen.

Naar ovennævnte Foranstaltninger har tilvejebragt Balance mellem Pengekøbeevne og Produktionsevne, op-

hæves Toldbeskyttelsen og Importbegrænsningen, og Stats-handelsaftalerne, hvis Indhold altid vil være ugunstige for Danmark paa Grund af Landets Lidethed, afvikles i det Tempo og i den Udstrækning, som findes forsvarlig af Hensyn til vore fremtidige Eksportmuligheder. Disse Foranstaltninger vil ophæve de beskyttede Erhvervs ukontrollerede Privatbeskatning. Da denne Privatbeskatning er opgjort til flere Hundrede Millioner Kr. aarligt, vil dens Ophævelse medføre et betydeligt Fald i Omkostningsniveauet, hvad igen vil virke fremmende paa de intensive Driftsmetoder i en saadan Udstrækning, at Tilskudet til Landbrugseksporten kan ophæves uden mindste Risiko for, at det vil medføre Overgang til ekstensive Driftsformer.

Den radikale Ophævelse af Toldbeskyttelsen bør maaske afløses af en midlertidig og aftrappet Tilskudsordning, for at de toldbeskyttede Virksomheder kan faa Tid til at tilpasse sig Konkurrencens Vilkaar. Tilskudet bør derfor ikke ydes i Forhold til den udbetalte Arbejds løn, men i Forhold til Produktionsværdien, hvad vil virke fremmende paa Virksomhedens Rationalisering og dermed paa deres fremtidige Konkurrenceevne.

7. Giv Erhvervene lige Vilkaar.

Naar ovennævnte Foranstaltninger har tilvejebragt Balance mellem Vareudbudet, herunder Udbudet af Korn og Bolig, og Efterspørgslen, er Forudsætningen til Stede for at faa Rationerings- og Maksimalprissystemet ophævet uden Risiko for, at det vil medføre en Stigning i Prisniveauet. De statsadministrativt ansatte Prisers Bortfald vil i Forening med Ophævelsen af Toldbeskyttelsen, Importbegrænsningen og Tilskudsordningerne økonomisk ligestille alle Erhverv overfor Konkurrencens og Markedets Vilkaar, og intet Erhvervs Udøvere vil derefter kunne berige sig paa et andet Erhvervs Udøveres Bekostning, da det efter nævnte Foranstaltningers Bortfald ikke vil være muligt at opretholde et Uligevægtsforhold mellem Kronens ydre og indre Værdi.

8. Fjern Frygten for Inflation og Deflation.

Med de kunstige Importhindrings Fjernelse og Monopolindtægternes Afskaffelse, vil de Kræfter, der fører til

stadig Oppustning af Omkostningsniveauet og dermed til Udhulning af Kronens og Opsparingens Værdi, blive lammet. Dette i Forbindelse med Ophævelse af Lønpristalsreguleringen samt Indførelse af en Kronekurspolitik, der holder Eksportvarepristallet af 1944 konstant, og Indførelse af en konjunkturudjævrende Budget- og Rentepolitik fra Statens og Bankvæsenets Side til Neutralisering af de Forstyrrelser, som fremkommer som Følge af Variationer i Folks Opsparingstilbøjeligheder, vil hindre, at vi hverken havner i Inflationens eller Deflationens Muddergrøft, men bliver gaaende paa den gyldne Middelvej. — Vil vor Tilslutning til Bretton-Woods-Planen hindre en bevægelig Kronekursansættelse, maa denne afløses af et til samme Formaalsvarende System af generelle Import- og Eksport-Afgifter og Tilskud.

Til Overvejelse og Handling.

De Tanker og Forslag, som her er skitserede, og som ikke nær alle er mine, er et Forsøg paa at koordinere de forskellige Synspunkter, som er fremme, til et samlet Hele, og fremsat med det Formaal at faa skabt et Grundlag, der eventuelt kan samle alle Tilhængere af økonomisk Demokrati og automatisk virkende Økonomi, som ikke er blindet af kollektivistiske eller individualistiske Doktriner, og som anser en radikal Destruktion af Samfundsøkonomiens monopolistiske Kræfter for at være en Nødvendighed. En Samling af de opbyggende Kræfter er paakrævet for at vinde Sejr over de nedbrydende, og Folket venter paa Handling efter de mange Aars Valgløfter om økonomisk Frigørelse.

Hermed til Overvejelse for rette Vedkommende.

December 1946.

Elmer Pedersen,
Veddum.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk